

CvB U 2012.16 2012-43

Beroep ongegrond. Ontslag op grond van gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 3.8 sub 7 van de CAO PO). Schorsing voor de duur van de opzegtermijn op grond van artikel 3.15 sub 1 van de CAO PO. Gelet op het voorgaande concludeert de Commissie dat verweerster in redelijkheid op basis van de adviezen van de bedrijfsarts en de tot verweerster ter beschikking gestelde rapportages, in samenhang bezien, heeft kunnen concluderen dat sprake was van gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van een dienstverband uit te sluiten en dat gelet op het verloop van de zaak als geheel verder geen vertrouwen meer bestond in een vruchtbare samenwerking met appellant.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

B*, appellant,
gemachtigde: mr. J.B. Maliepaard,

tegen

de **U*** te *, verweerster,
gemachtigde: mr. J.W. Janse-Velema.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij brief van 8 mei 2012 beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 30 maart 2012. Bij brief van 16 mei 2012 heeft appellant nadere stukken in het geding gebracht. Namens verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 15 juni 2012 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie d.d. 20 juni 2012 behandeld. Hierbij zijn verschenen:

- appellant met zijn gemachtigde;
- namens verweester: mr. J.W. Janse-Velema en de heer S., directeur.

Zowel de gemachtigde van appellant als die van verweester heeft pleitnotities voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 20 juli 1953, is sinds 1 augustus 1979 bij (de rechtsvoorgangers) van verweester werkzaam als groepsleerkracht. De afgelopen 25 jaar is appellant werkzaam geweest op de Koningin* te *.

2.2. Op 18 februari 2010 heeft appellant zich ziek gemeld vanwege vermoeidheidsklachten.

2.3. Op 8 maart 2010 heeft appellant de bedrijfsarts, mevrouw P, bezocht. In haar probleemanalyse van 10 maart 2010 beoordeelt zij de klachten van appellant als te worden veroorzaakt door een combinatie van werk- en persoonsgebonden factoren.

2.4. Op advies van de bedrijfsarts en met instemming van partijen heeft er vervolgens een belastbaarheidsonderzoek plaatsgevonden. Dit onderzoek is verricht door het bureau Van Eijnsbergen.

2.5. Op 16 september 2010 hebben de onderzoekers de rapportage in conceptvorm aan appellant aangeboden. Appellant heeft hierop gereageerd en wijzigingssuggesties gedaan, die de onderzoekers na overleg ten dele in de definitieve rapportage van 12 oktober 2010 hebben overgenomen. Ondanks de doorgevoerde wijzigingen heeft appellant niet zijn akkoord willen geven aan de rapportage – zijnde zowel de managementversie die naar verweester zou worden verzonden als de volledige versie, inclusief de medische rapportage, die naar de bedrijfsarts verstuurd zou worden – omdat hij zich niet kan vinden in de inhoud van het rapport. Als gevolg van de blokkering door appellant, hebben de onderzoekers het dossier gesloten en de rapportages zijn niet naar verweester en de bedrijfsarts verzonden.

2.6. In zijn e-mailbericht van 8 november 2010 heeft appellant verweester verzocht om te komen tot een spoedige voortgang van zijn re-integratieproces.

2.7. In haar brief aan verweester van 24 november 2010 meldt de bedrijfsarts dat appellant het rapport van het belastbaarheidsonderzoek niet aan verweester en de bedrijfsarts heeft willen vrijgeven en dat zij als arts daardoor over onvoldoende informatie beschikt om tot een oordeel over de belastbaarheid van appellant te komen.

2.8. Op 18 januari 2011 besluit appellant de door hem ontvangen managementrapportage van Van Eijnsbergen, voorzien van zijn opmerkingen, alsnog aan verweerster te verstrekken.

2.9. In haar brief aan verweerster van 11 april 2011 laat de bedrijfsarts weten dat appellant het rapport van Van Eijnsbergen niet aan haar heeft willen vrijgeven en dat zij daarom niet kan adviseren tot re-integratie in de eigen functie daar dit naar haar oordeel geen structurele oplossing voor appellant zal opleveren. Zij adviseert daarom een arbeidsdeskundig onderzoek te laten verrichten gericht op re-integratie tweede spoor.

2.11. Op advies van de bedrijfsarts heeft verweerster in overleg en met instemming van appellant vervolgens de heer J.F. Stoffijn, registerarbeidsdeskundige, ingeschakeld. Aan de heer Stoffijn is verzocht een arbeidsdeskundig onderzoek te verrichten gericht zowel op re-integratie eerste als tweede spoor.

2.12. In zijn rapport van 12 augustus 2011 concludeert de heer Stoffijn, voor zover thans belang, dat appellant weliswaar geen relevante beperkingen ervaart om het eigen werk uit te oefenen, maar dat appellant geen gegevens beschikbaar heeft gesteld omtrent de vastgestelde belastbaarheid zodat uit het deskundig onderzoek op arbeidsdeskundige gronden geen oordeel kan worden gevormd over de vraag of appellant het eigen werk bij de eigen werkgever nog kan uitvoeren. Gelet hierop blijft een oordeel omtrent ander werk eveneens buiten beschouwing.

2.13. Op 27 september 2011 heeft appellant zich beter gemeld. Begin november 2011 heeft appellant bij het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (hierna: UWV) om een deskundigenonderzoek verzocht. Bij brief van 16 december 2011 heeft het UWV aan appellant laten weten geen deskundigenoordeel te kunnen geven, omdat de noodzaak daarvan – vanwege de hersteldverklaring van appellant – is komen te vervallen.

2.14. Partijen hebben in de tussentijd getracht om tot een minnelijke regeling ter beëindiging van de arbeidsovereenkomst te komen hetgeen niet is gelukt.

2.15. Bij brief van 8 maart 2012 heeft verweerster haar voornemen kenbaar gemaakt appellant met ingang van 1 juli 2012 uit zijn functie van groepsleerkracht te ontslaan op grond van gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 3.8 sub 7 van de CAO Primair Onderwijs (hierna: PO). In diezelfde brief is het voornemen kenbaar gemaakt appellant voor de duur van de opzegtermijn te schorsen op grond van artikel 3.15 sub 1 van de CAO PO. Bij brief van 29 maart 2012 heeft appellant zijn zienswijze naar voren gebracht. Bij besluit van 30 maart 2012 heeft verweerster haar voornemen tot ontslag en schorsing omgezet in definitieve besluiten.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellant kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en voert daartoe, kort samengevat, het volgende aan. Appellant betwist dat sprake is van gewichtige omstandigheden die ontslag zouden rechtvaardigen. Appellant stelt dat hij bij voortduring te

kennen heeft gegeven te willen re-integreren. Verweester heeft dat tegengehouden. In strijd met door de bedrijfsarts gegeven adviezen en bevindingen van de heer Stoffijn, die voldoende aanknopingspunten voor re-integratie bieden, heeft verweester nooit getracht appellant te laten terugkeren in zijn functie als groepsleerkracht. Enkel de rapportage van Van Eijnsbergen zou die conclusie eventueel hebben kunnen dragen, maar verweester, die kennis heeft genomen van de rapportage van Eijnsbergen, besloot zelf dat zij met deze rapportage niets zou doen omdat deze niet officieel was vrijgegeven door de onderzoekers. Naar de opvatting van appellant is de rapportage van Van Eijnsbergen overigens aantoonbaar ondeugdelijk opgesteld en zou deze geen goede basis zijn geweest voor het nemen van besluiten over de aanvang van de re-integratie. Ook na de acceptatie van de hersteld melding van appellant heeft verweester geweigerd om appellant toe te laten op het werk. Appellant meent dat verweester ten onrechte kennelijk niet bereid is geweest om gezamenlijk alsnog een second opinion te vragen.

3.2. Verweester voert verweer en brengt, samengevat weergegeven, naar voren dat het noch in het belang van appellant, noch in het belang van de instelling is appellant opnieuw de verantwoordelijkheid voor een klas leerlingen te geven. Verweester stelt dat zij steeds oog heeft gehad voor het langdurige dienstverband van appellant en rekening heeft gehouden met de belangen van appellant. Aan appellant is ruim de tijd gegeven voor overleg met het bureau van Eijnsbergen. Daarnaast heeft verweester arbeidsdeskundige Stoffijn ingeschakeld, zodat appellant de bevindingen van Van Eijnsbergen met de heer Stoffijn kon bespreken teneinde te bezien of hij wellicht tot een ander oordeel zou komen. In die zin voorzag verweester in de mogelijkheid van een second opinion. Verweester stelt dat zij heeft willen investeren in een re-integratie van appellant, eerste en tweede spoor. Op basis van de bevindingen van de bedrijfsarts en de bij verweester beschikbare rapportages heeft verweester echter moeten concluderen dat het niet verantwoord is appellant de functie van groepsleerkracht weer te laten vervullen. Appellant heeft daarover op basis van zijn eigen ideeën een geheel andere opvatting. Op fundamentele punten met betrekking tot de invulling en uitvoering van de arbeidsovereenkomst van appellant verschillen verweester en appellant van inzicht en deze verschillen van inzicht maken een voortzetting van die arbeidsovereenkomst niet mogelijk. Aldus bestaat er bij verweester geen vertrouwen meer in een vruchtbare samenwerking met appellant.

4. De beoordeling

4.1. De Commissie ziet zich voor de vraag gesteld of verweester de arbeidsovereenkomst met appellant in redelijkheid heeft kunnen opzeggen op basis van gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 3.8 sub 7 van de CAO PO. De Commissie beantwoordt deze vraag bevestigend en overweegt daartoe als volgt.

4.2. Vast staat dat de bedrijfsarts niet de beschikking heeft gekregen over de rapportage – inclusief de medische rapportage – van het door Van Eijnsbergen verrichte belastbaarheidsonderzoek, waardoor zij zich geen oordeel heeft kunnen vormen over de belastbaarheid van appellant voor zijn eigen functie, terwijl dit volgens haar deskundige

oordeel noodzakelijk was gezien de multifactoriële oorzaak van het verzuimprobleem van appellant. Uit de stukken blijkt dat de bedrijfsarts verweerster vervolgens heeft geadviseerd te onderzoeken of re-integratie tweede spoor tot de mogelijkheden zou behoren. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster zorgvuldig gehandeld door dit advies op te volgen en de heer Stoffijn te vragen niet alleen een onderzoek te doen naar mogelijkheden tot re-integratie tweede spoor, maar ook van die tot re-integratie eerste spoor. Uit de stukken blijkt evenwel dat de heer Stoffijn geen arbeidsdeskundig oordeel heeft kunnen geven over de voor appellant bestaande re-integratiemogelijkheden bij verweerster, nu appellant bij nader inzien heeft geweigerd de resultaten van het belastbaarheidsonderzoek van Van Eijnsbergen aan de heer Stoffijn te overhandigen. De Commissie is met verweerster van oordeel dat appellant aldus zijn re-integratie heeft belemmerd.

4.3. Afgezien van het voorgaande, is de Commissie van oordeel dat verweerster ook op de inhoud van de door appellant aan verweerster ter beschikking gestelde managementrapportage van Van Eijnsbergen heeft kunnen afgaan, waarin onder meer wordt geconcludeerd dat bij appellant sprake is van onvoldoende belastbaarheid, voortkomend uit kwetsbaarheden die hem onvoldoende in staat stellen, gegeven de eisen van de functie van groepsleerkracht en de werksetting van het basisonderwijs, tot effectiviteit en gezond functioneren te komen. Daartoe acht de Commissie redengevend dat de beoordeling is gebaseerd op een uitgebreid gedegen onderzoek waarbij appellant door de onderzoekers is gehoord, hij de onderzoekers volledig heeft kunnen informeren over zijn functioneren op de Koningin *school en hem de gelegenheid is gegeven wijzigingssuggesties aan te dragen die trouwens ook ten dele zijn overgenomen in de eindrapportage. De Commissie ziet geen aanleiding om te twifelen aan de deskundigheid van de onderzoekers en de inhoud van het rapport. De omstandigheid dat appellant zich niet kan vinden in de conclusies van de onderzoekers en een eigen kijk op de situatie heeft, maakt het voorgaande niet anders.

4.4. De Commissie is van oordeel dat verweerster door de verrichte onderzoeken voldoende in het werk heeft gesteld om de re-integratie van appellant mogelijk te maken. In tegenstelling tot hetgeen appellant betoogt, behoefde verweerster derhalve niet opnieuw een (extern) deskundige in te schakelen. Daarbij heeft verweerster tevens acht kunnen slaan op de wijze waarop appellant met de (conclusies van de) verrichte onderzoeken is omgegaan, waaronder het onder meer niet willen vrijgeven van het rapport Van Eijnsbergen aan de heer Stoffijn en het niet kunnen accepteren van de inhoud dan wel de formulering van de verschillende door deskundigen opgestelde rapportages. Daar komt bij dat appellant in een eerder stadium de mogelijkheid had kunnen aangrijpen een deskundigenoordeel te laten verrichten door het UWV, hetgeen appellant heeft nagelaten.

4.5. De omstandigheid dat appellant zich op 27 september 2011 hersteld heeft gemeld, brengt niet met zich dat verweerster appellant tot het werk had moeten toelaten. Immers, de uitkomsten van de verrichte onderzoeken stonden daaraan in de weg. In dat verband wijst de Commissie onder meer op het feit dat het onderzoek door Van Eijnsbergen zich richtte op de duurzame invulling en uitvoering van de functie van groepsleerkracht door appellant.

4.6. Gelet op het voorgaande concludeert de Commissie dat verweerster in redelijkheid op basis van de adviezen van de bedrijfsarts en de tot verweerster ter beschikking gestelde rapportages, in samenhang bezien, heeft kunnen concluderen dat sprake was van gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van een dienstverband uit te sluiten en dat gelet op het verloop van de zaak als geheel verder geen vertrouwen meer bestond in een vruchtbare samenwerking met appellant.

4.7. Gelet op het voorgaande zal de Commissie het beroep van appellant tegen het besluit van verweerster van 30 maart 2012 ongegrond verklaren.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep van appellant tegen het besluit van verweerster van 30 maart 2012 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mr. J. Donner en mr. A. Postma, leden, en in aanwezigheid van mr. W.A. Zwijnenburg, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), en in tegenwoordigheid van mr. L.F.A. Bos, griffier. De beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier. De uitslag van het beroep is bij brief van 26 juni 2012 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 31 augustus 2012.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

mr. L.F.A. Bos, griffier